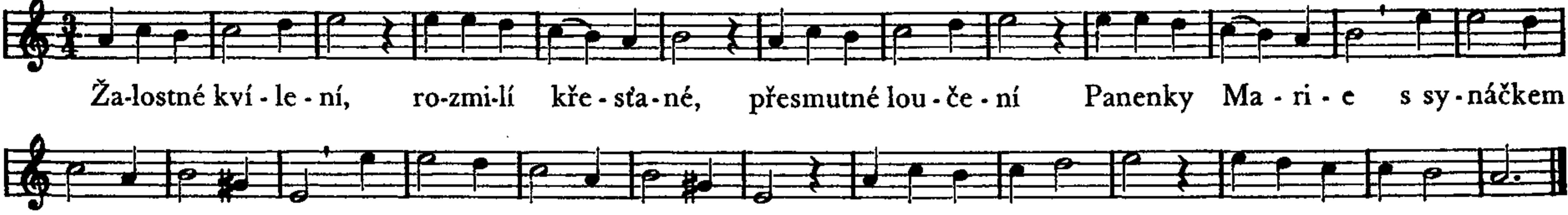

Požehnej, Bože, ty dary,
ať nám všem slouží ke zdraví,
jako na svadbě chudobské,
v městě Káni Galilejské.

Ať jsou tělu k otavení,
duši naší ke spasení.
My tě chceme chválit vděčně,
zde a v nebi nekonečně.

82. LOUČENÍ PÁNĚ S MATEŘÍ SVOU*)

169.

Ža - lostné kví - le - ní, ro - zmi - lí kře - sta - né, přesmutné lou - če - ní Panenky Ma - ri - e s sy - náčkem
svým nej - mi - lej - ším, k hrozným mu - kám při - pra - ve - ným, k smrti se u - bí - rá, ža - lo - stí o - mdlé - vá.

Žalostné kvílení, rozmilí křesťané,
přesmutné loučení Panenky Marie
s synáčkem svým nejmilejším,
k hrozným mukám odsouzeným;
k smrti se ubírá, žalostí omdlívá.

»Matičko má milá, moje potěšení,
hodina nastává smutného loučení.
Již já musím na smrt jíti
a hrozná muka trpěti;
již se s tebou loučím,
Bohu tě poroučím.«

Synáčku můj milý, mé srdce rozmilé,
ach, neopouštěj mne, matičky své milé.
Rozpomeň se na mou lásku
a na mou lítost mateřskou,
neb nemám žádného krom tebe samého.

»Matičko má milá, nemůž jinak býti,
my se již musíme spolu rozloučiti.
Již mě Jidáš židům zradí
a mě falešně políbí,
budou mě vázati, po zemi smýkati.«

Synáčku můj milý, nech mne s tebou jíti,
já volím za tebe ty muky trpěti.

Stokrát chci raděj umřítí,
než bez tebe živa býti,
mé srdce rozmilé, ach, k sobě vezmi mne.

»Ach, to musí býti, matičko má milá,
láska má mne nutí, Otec toho žádá.
Všechn svét mám vykoupiti
a smrti věčné zbaviti.
K smrti se ubírám, tebe zanechávám.«

Žalostná já máti, již sem opuštěná,
již vidím synáčka, jak v krvi omdlívá,
po všem těle sbičováný
a trním korunováný,
kříž přetěžký nese, bolestí se třese.

Synáčka milého na kříž jsou přibíli,
když vypustil ducha, kopím bok prohnali;
jak já nemám smutná býti,
nad synáčkem omdlévati!
Ze všech ran krev teče, pro tebe, člověče.

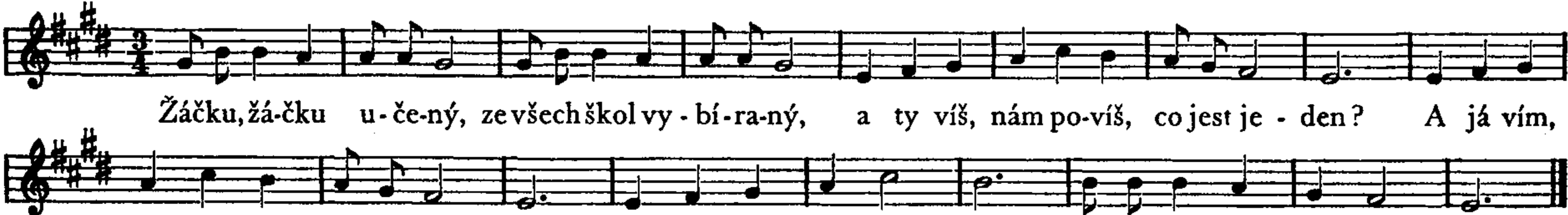
O, hříšný člověče, vezmi si do srdce
mého syna rány, mé velké trápení!
Budeš-li to rozjímati,
máš věčnou slávu dostati,
budeš s mojí synem až na věky. Amen.

*) Viz č. 37. [97] pozn. 2)

83. DVANÁCTERO POČTŮ

170.

Erb. III. 163. Luž. II. 150

Žáčku, žáčku u - če - ný, ze všech škol vy - bí - ra - ný, a ty víš, nám po - víš, co jest je - den? A já vím,
vám po - vím, co jest je - den: Je - den jest Je - su Krist, co nad ná - mi krá - lem jest.